

INVENTOIDUT SUOKOhteet Pohjois-Pohjanmaalla 2011

Raportit

Elina Palojärvi

Voilaminsuo, Pudasjärvi 7264000:3492500 (18.7.2011)

Pudasjärven Ala-Livossa, Livojoen itärannalla ja Ranualla johtavan tien varrella sijaitseva Voilaminsuo on luonnontilaiseen verrattava (3/5) suolakeus. Voilaminsuota rajaavat lähes kauttaaltaan ojat. Lännessä maantie erottaa suon Livojoesta. Vain itä-kaakossa suo liittyy luonnollisesti kivikkoisiin, pienialaisiin kivennäismaasaareketjuihin ja niiden väliin jääviin rikkonaisiin suoaltaisiin. Eteläosissa ojien vaikutukset ovat jääneet pääosin ojien lähiympäristöön, kun taas pohjoisosissa ojat katkaisevat vedentulon ja kuivattava vaikutus ulottuu pitemmälle. Näin varsinkin suon luoteisnurkassa, jossa rimmet ovat kuivuneet muutaman sadan metrin matkalta, ja jänteet kasvavat männyntaimia ja varpuja. Samoin Petäjäkankaan eteläpuolisilla laidenevoilla mätästymisen ja taimettuminen on ilmeistä ainakin 200 metriä ojista suolle päin.

Voilaminsuo on rakenteeltaan kohtalaisen edustava rimpinen aapasuo. Lähes koko suo on ylitsepääsemätöntä oligo-mesotrofista ruoppa- ja rahkasammalpimpinevaa. Matalat jänteet ovat kalvakkanevaa, rahkarämettä tai oligo-mesotrofista saranevaa, paikoin sararämettä. Jänteet ovat puuttomia tai harvapuustoisia. Eteläosissa rimpien laiteilla ja lampien reunoilla on karuja ja kalvakoita saranevoja ja –rämeitä. Kaakkoisreunalla esiintyy myös keskiravinteisia saranevoja ja –rämeitä. Pohjoisosissa, missä ojat eivät yllä rimpinevalle asti, rimpiallasta reunustavat karut lyhytkorsinevat sekä pallosara- ja rahkarämeet.

Voilaminsuolla esiintyy ainakin yksi valtakunnallisesti ja seitsemän alueellisesti uhanalaista suotyyppeä. Kaakkoisreunalla Kettuharjun pohjoispuolelta virtaa luonnon vesiuoma, jonka ympärillä on mesotrofista sararämettä. Tämän uoman reunoilla ja suulla esiintyy kaksi valtakunnallisesti uhanalaista ja neljä alueellisesti uhanalaista kasvilajia. Kettuharjua ympäröivien ojittamattomien soiden luonnontilaisuuden säilyttäminen on suotavaa myös siksi, että näiltä alueilta vedet virtaavat Voilaminsuolle.

Tarkastelualueella on kolme humusvetistä lampea, joiden tuntumaan ympäristön vedet laskevat. Korkeimmalla sijaitsee pienialanen Helasenlampi (vesilakikohde), suurimpana Yli-Voilampi, josta johtaa oja alimpana sijaitsevaan Ala-Voilampeen. Ala-Voilampeen laskee myös muutama ojitusalueen laskuoja. Ala-Voilammesta laskee edelleen Voilamminoja Livojokeen. Yli-Voilammen pohjoisrannalla oli runsaasti kurkien jätöksiä ja jälkiä. Lammen rannalla oli myös vene. Voilampien välissä itäpuolella olevalla ojitetulla rantavallikaarrolla oli laavu tai eräkämpä. Suo tarjonnee linturiistaa, sillä pohjoisessa Koivikkosaaren itäpuolisella edustalla oli pari lintujen ruokintapönttöä. Luonnontilaisen Voilaminsuon merkitys maiseman ja virkistyskäytön suhteen on ilmeinen, sillä pitkin suon länsirajaa kulkee maantie, maantien ja joen varrella on maatila- ja loma-asutusta. Myös matkailuyritys Livo Camping sijaitsee suolakeuden tuntumassa.